

Športski List

Godina V. Broj 171

Subotica, srijeda 9 kolovoz 1939.

Pretpлата: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje , godišnje 50 dinar

POLITIKA I ŠPORT

Subotica, 7. kolovoza. Naš športski život je prepun gnjilih cvijetova, trulih i umišljenih veličina, paradoksa i prljavih afera, koje se mogu raščistiti samo velikom i čvrstom metlom na određeno mjesto, da ne kuže čisti zrak i da ne smetaju onima, koji žele raditi pošteno, pravilno i pravedno.

Daleko bi nas odvelo, kada bismo ponovo nabrajali sve športske afere nogometnog športa ove zemlje, pa i našega grada, a to nije ni potrebno. Danas ćemo samo onako letimice prikazati odnos politika i športa u našem gradu i raskrinkat ćemo poneke grlate korteše, koji igraju ulogu umišljenih veličina, viču, prijete, obećavaju, a sami su daleko od toga, da mogu nešto učiniti, jer su presićušni i pigmejčići, jer ne znače ništa i u političkoj stranci za koju su radili iz dubokog, najdubljeg uvjerenja i čistog, prečistog — idealizma.

Kod nas se mnogo puta sasvim pogrešno, neznalački i diletantski indentificira politika s nacionalizmom, pa je onda i razumljivo, da se donose i nemogući zaključci. Treba već jedanput otvoreno i jasno odvojiti politiku od nacionalizma, da se prestane griješiti u tim najosnovnijim pojmovima, jer politika i nacionalizam nisu, ne mogu i ne smiju biti identični. Nacionalizam postoji i ostaje, a politika se stvara i mijenja. Politiku diktira narod, diktiraju je narodni zahtjevi i potrebe i politika je samo onda dobra, korisna i narodna, ako zadovoljava te potrebe naroda kao takvog, naroda, koji ostaje narod (hrvatski, srpski, njemački, francuski, engleski, ruski) bez obzira na politiku i na stranke. Svaka politika može i ne uspjeti sasvim, može i pogriješiti, može stranka sasvim iščeznuti, ali narod — ostaje. Mi smo Hrvati, Francuzi, Srbi, Madari, Nijemci, Rusi i to je naša narodnost, a mi smo u isto vrijeme demokrati, socijal-demokrati, nacionalsocijalisti, fašisti, socijalisti, radikali i to je naša stranačka oznaka, to je naša — politika.

Šport samo onda opravdava svoje pravo na život i na postojenje, ako izvršuje svoju određenu i jasnu funkciju u narodnom, društvenom i ljudskom životu. Šport nam može poslužiti samo kao sredstvo, da se postignu stanoviti ciljevi (narodni, društveni i zdravstveni), a nikada kao cilj života. Šport mora biti narodan, nacionalan i svi športashi jednoga naroda moraju i u športu ići u borbu sa svojim narodom, moraju biti organizirani

i sastavni dio narodnog organizma i narodne borbe, koja je zapravo i sastavljena iz niza malih borbi na svim područjima ljudske djelatnosti.

Drugo je šport — a drugo politika. Šport mora biti nacionalan, ali ne može i ne smije biti korteški i politikantski. Vršiti svoju narodnu dužnost — to još ne znači politizirati. Ali skakatij iz stranke u stranku, iskorišćivati stranačku konjukturu, biti pigmejjac, a igrati se veličina, to nema nikakve veze sa športom, to je nepošteno u športskom smislu i — kukavički.

U kulturnom svijetu, gdje je stranački život daleko bujniji nego kod nas, ne vrši se teror nad pristalicama drugih stranaka, koje trenutno nisu na vladi. Kod nas u Subotici ima ljudi, koji pokušavaju vršiti politički i korteški teror nad nogometnim igračima, pa ocjenjuju činovničku zrelost i sposobnost po tome, gdje koji činovnik igra — nogomet.

Bit ćemo do kraja iskreni i otvoreni. Već mnogo godina smo slušali drečanje umišljenih veličina i sitnih kortešica, a da se nismo na to ni obazirali, ali sada je svega dosta i naše strpljenje je prešlo granicu. Vremena su takva, da se u mutnome, a dosta je zamučeno, lakše lovi. Naša je dužnost, da konačno raskrinkamo razne Kopiloviće i Šarage, ljude, koji misle političko-stranačkim terorom izvući kapital za sebe i za svoje društvo u kojem nema njegovih osnivača, jer ne mogu raditi s Kopilovićima i Šaragama.

Moramo na početku istaknuti, da su Kopilović i Šaraga oduševljeni pristalice pobojnog vođe Srećka Srečkovića (Milana Stojadinovića) i da se u svojem poslu služe sličnim metodama, Šaroga napiše tako i pošalje preporučeno pismo u Osijek, da odvuče nekog igrača. Sve on to lijepo udesi, samo igrač ipak ne poslušao očinske savjete.

Kopilović nije gostioničar i on ne lovi ljude na gulaše i špricere, nego na svoj govornički talenat. On priča, priča, a nikada ne misli što ostane od tog silnog pričanja. Kada ljudi čuju njegovo pričanje, onda neupućeni mogu pomisliti, da on vedri i oblači ne samo u Subotici, nego u cijeloj Evropi, pa kako onda ne bi mogao dati nekom igraču mjesto ili izraditi njegovo unapređenje.

Činovnik Šaco Kopilović zaboravlja, da je njegov predpostavljeni, predsjednik općine dr. Lipozenčić svojom riječi zagaranti-

rao advokatu Skenderoviću, da ne će dopustiti nikakav teror nad igračima Bačke i da će podnijeti ostavku, ako se to od njega bude tražilo.

Činovnik Šaco Kopilović zaboravlja, da je predsjednik vlade Dragiša Cvetković povjerio svojem ministru Čejoviću zadatak, da riješi nogometni sport po prijedlogu HSS, a Sam Cvetković sprema politički sporazum s HSS.

Činovnik Šaco Kopilović zaboravlja, da nije ništa veliko stvoreno terorom i zveckanjem sablje, a zaboravlja valjda i to, da je on obični činovnik, kakvih ima veoma, veoma mnogo i da ipak, još uvijek, pa i u Subotici više vrijedi riječ predsjednika vlade i predsjednika općine nego činovnika Šace Kopilovića.

Sve to ne smeta Šacu Kopilović, da izazovno pita igrače Bačke, gdje će igrati za mjesec dana, što znači otvorenu prijetnju i prikriveni teror. Šaco Kopilović na veliko priča, da će igrači Bačke dobiti za mjesec dana neke upitnice na koje se ne će usuditi odgovoriti drukčije, nego prelazom u njegov Zrinjski. Politikantski teror i šport, po našem mišljenju ne idu zajedno.

Stanovitji ljudi neprestano obilaze Bačkinne igrače, obećavaju im, prijete, samo da napuste Bačku i da odu u Zrinjski. Ti nesavjesni korteši su išli tako daleko, da su preko roditelja pokušavali utjecati na igrače, jer su obećavali promaknuća samo onda i odmah onda kada igrač preseli iz Bačke u Zrinjski.

Mi nismo znali, da je neko bolji činovnik samim tim što igra nogomet u posljednje plasiranom nogometnom klubu i da se činovnička vrijednost određuje po tome, gdje se igra nogomet. Mi smo mislili, da činovnici napredaju, ako su ispunili zakonske uvjete, ako su savjesni, poštenu i sposobni. Mi smo spremni platiti u ime nagrade milion dinara onome, tko nam pokaže jedan jedini zakon u kojem piše, da se mogu unapređivati oni činovnici, koji su igrači Zrinjskog i zato što su igrači Zrinjskog.

Da se ne zaboravi: Bačka nikada nije radila protiv svojega naroda. Bačku su uvijek progonili Madari baš radi njenog nacionalnog duha. Bačkini ljudi su aktivno sudjelovali 1918 u povodu stvaranja sjevernih granica ove zemlje. Bačka je kroz gotovo četrdeset godina muški i s velikim žrtvama bra-

nila interese svojega naroda u športu. Pa ako je sve to nacionalni grijeh, ako je i to grijeh što Bačka i danas ima u svojim redovima više Pančića, Bojića, Vujkovića, Šarčevića, Kopunovića, Vidakovića i drugih, nego raznih Kiralja, Lakatoša, Viga i Pertića, onda je Bačka zbilja zaslužila tešku kaznu, onda je zbilja Zrinjski više učinio na nacionalnom polju za ovih nekoliko godina vegetiranja nego Bačka za 40 godina uspješnog rada.

Još nešto. Mnoge bolj HŠS i hrvatska liga, a ne znaju, jadnici, a morali bi barem toliko znati, da su i Hrvati priznati kao narod u ovoj zemlji, da je na vidiku hrvatsko-srpski sporazum i da Hrvati imaju valjda toliko prava, da žive. Mnogi zaboravljaju i to, da Bačkin korak odobrava i većina Srba,

koji su nam rekli, da je Bačka imala pravo otići i u tursku ligu poslije takvih i tolikih nepravda i progona.

Pa što onda hoće ti Kopilovići, Šarage i slični? Zar oni još ni sada ne uviđaju, da je njihov vođa Stojadinović prošao i da će uskoro i oni za njim, po ovoj narodnoj: kud će suza, neg na oko, ili isto samo malo drukčije i — stvarnije.

Mi smo dosta dugo šutjeli, ali je zbilja bilo vrijeme da se kojekakvim pričama stane na kraj i da se sove jedanput istjeraju na sunce. Umišljene veličine koje se služe politikantskim terorom ne spadaju u redove športaša, jer šport mora biti narodan, ali ne smije biti korteški, politikantski i — teroriistički!

Nova društva

Subotica, 7. kolovoza. Mi smo nekada imali mnogo nogometnih društava, ali je vremenom taj broj umanjen za polovicu uglavnom radi nepravednog i nepravilnog rada beogradskog JNS-a i Nestorovog SNP-a, koji je samo slijepo oruđe u rukama Hadži, Simonovića, Milutovca i drugih diktatora. Čim je osnovana, odnosno reorganizirana Hrvatska športska sloga, koja je priznata još 1936, odmah je i kod nas počelo življe kretanje i posao oko osnivanja novih društava. Športaši su vidjeli, da HŠS radi sasvim drukčije, pravilnije i pravednije, nego JNS, pa su opet postali aktivni, jer vide u HŠS garanciju za slobodan i nesmetani razvitak bez progona i zlostavljanja.

I kod nas u Subotici se osnivaju nova športska društva. Na nekoliko strana vrše se već posljednje pripreme, a najdalje su u tim pripremama došli naši radnici. Oni su povelj kola. Oni su prvi osjetili, da je njihovo mjesto u HŠS, koja usklađuje svoje interese s interesima svojega naroda, onoga naroda,

koji se bori za svoju slobodu i za socijalnu pravdu.

Gotovo u korak s radnicima idu i naši seljaci na salašima. Još nikada na našim salašima nije bilo toliko razumijevanja za šport kao sada, kada je HŠS postavila vrijednost i ulogu športa u narodnom životu na pravo i jedino pravo mjesto.

Naši radnici osnivaju dva športska društva, a i na salašima se formiraju za početak dva društva, ali su svi izgledi, da se na tome ne će stati, nego da će ta aktivnost potrajati malo duže vremena.

Jedno radničko društvo HRŠD „Sloboda“ već je odigralo i jednu utakmicu, a prvo salašarsko društvo HŠSD „Tomislav“ također se sprema, da zaigra u skoro vrijeme.

Naše je, da moralno i materijalno pomognemo nova društva, koliko koji može i hoće, a svi mi možemo mnogo, ako hoćemo, a prilike su takove, da svi i — hoćemo. Naši salašari i naši radnici zaslužuju to od nas. Oni su svoje učinili i sada lje na nama da i mi učinimo svoje.

Jugoslavija—Njemačka 3:2

Hrvatski tenisači su osvojili prvenstvo Evrope — Naš majstor Punčec je prvak Evrope

U Zagrebu na šalati 28—30 srpnja naši tenisači su pobijedili u finalu europske zone Davis-cupa 1939. Njemačku sa rezultatom 3:2 sa ovim tehničkim rezultatima: Punčec—Gepfert 6:3, 6:1, 6:0; Henkel—Mitić 6:0, 6:1, 4:6, 6:4; Henkel, Mencil—Punčec, Kukuljević 9:7, 4:6, 6:4, 3:6, 6:1; Mitić—Gepfert 6:1, 6:2, 6:3 i Punčec—Henkel 10:8, 6:3, 6:0.

Balšić—Žak Subotica 1:1 (1:0)

Poslije utakmice, koja se održala u Podgorici sa prednjim rezultatom, ŽAK ima više izgleda da se kvalificira za finalnu utakmicu za ulazak u ligu, iako nije isključena mogućnost da Crnogorci iznenade pobjedom, jer bolje igraju na strani nego kod svoje kuće.

Bačka — Gradanski (Osijek) 2:2 (1:0)

I pored toga što je bila velika vrućina i što Bačka već odavna nije igrala, ipak je interes za ovu utakmicu bio priličan (600 gledalaca). Utakmica nije bila na visokom nivou, a igra je bila dosta brzo. Bačka je propustila više šansa za gol zahvaljujući neodlučnosti navale pred golom. Gradanski je pokazao lijepu igru i bolju kondiciju. Kod Gradanskog najbolji su bili golman, koji je imao i sreće, lijevi half i centerfor Šmeliček koji je dao oba gola za Osječane. Kod Bačke su zadovoljili Ewetović, Šarčević i Kopunović II, a ostali su igrali slabo.

Bačka mora da više pokloni pažnje na trening i igru, pošto joj pretstoje važne utakmice.

Ljubljana — Zagreb 5:0 (2:0)

Slovenci su zasluženo pobijedili dosta jaku reprezentaciju u utakmici koja je bila manifestacija saradnje hrvatskih i slovenačkih športaša.

Da li znate...?

Što će sada Nestorov slavni i dični, nacionalno svijesni i probrani, junački i državotvorni podsavez, kada više ne može kažnjavati antidržavnu Bačku?

Koliko će biti gledalaca na utakmicama za subotičko prvenstvo bez Bačke, kada Bačka bude igrala sa zagrebačkim Gradanskim na svojem igralištu, a recimo Šport—Zrinjski na stadionu?

Da je Nestor Segedinski izgubio svoje pravo na život, jer nije izvršio onu misiju za koju je bio određen, dopremljen u Suboticu i podržavan sa stanovitih strana?

Zašto baš Nestor Segedinski najviše proklinje Hrvatsku športsku slogu, koja mu je pokvarila sve račune?

Da podsavezne financije ne će više imati suficita, jer Bačka ne će plaćati preblage i prepravedne kazne nacionalnih prvaka iz SNP-a?

Da subotički Demosteni vježbaju svoje govorničke sposobnosti na političkim večerama, gdje moraju nadvikivati zveket čaša, tanjura i noževa, dok je grčki Demosten vježbao svoj glas nadvikivanjem evčne rijeke?

Koliko ima Hrvata u podsavezu?

Da u podsavezu ima više Madara, Nijemaca i židova nego — državotvornih Srba?

Da Subotica nema nijednog športaša Hrvata, Slovenca i Srbina, koji bi mogao biti predsjednik SNP-a, nego da to mora biti jedan Rumun?

Da će Segedinski dobiti novu maturu zato što je uspio u svojim progonima Bačke tako mnogo, da joj sada više ništa ne može?

Da će Segedinski zajedno sa svojim prijateljima i istomišljenicima dobiti počasnu besplatnu ulaznicu za sve priredbe članova HŠS u znak velikog priznanja i neizmjerne zahvalnosti?

Da je JNS ostao bez svojih osnivača (HAŠK, Gradanski i Concordia) u godini, kada slavi dvadesetu godišnjicu uspješnog i hvalavrijednog, zaslužnog i pravednog rada, koji osobito bogat afera otkako je JNS u Beogradu i otkako svake godine redovno i točno spaljuje blagajničke knjige — za svaki slučaj?

Da je Subotički nogometni podsavez osnovala i uredila Bačka onda, dok su još neki današnji dični članovi JNS-a i SNP-a kokećirali i oćijubali s Madarskom?

Da su vodeći klubovi HŠS najzaslužniji za nogometni šport ove zemlje i da su od svih ligaša najstariji, jer je Bačka osnovana još 1901, HAŠK 1903, Concordia 1906, Gradanski 1910, Hajduk 1912?

Da je predsjednik JNS-a dr. Andrejević opet bio u Zagrebu i razgovarao s predstavnicima onih klubova, koji više nisu članovi JNS-a i bez kojih se može biti, tako barem pišu beogradske novine i da je opet htio sporazum s onima, koji po mudracima JNS-a više ne postoje?

Zašto beogradska liga počinje tek 17 IX a ne 13 VIII — kako je to određeno i naredeno?

Najveći uspjeh hrvatskih športaša je

Hrvatski nogometni savez

koji je osnovan na nedjeljnoj skupštini HŠS — Slovenci su pomogli HŠS — Ljubljana u našoj ligi — JNS je ostao bez hrvatskih i slovenskih klubova — Bačka u osiječkom nogometnom podsavezu — Ligaško prvenstvo počinje 27. kolovoza — Sjajna pobjeda pravde i poštenja u športu — Hrvatsko-slovenački športski sporazum

Zagreb, 7. kolovoza. Mi smo znali, da svaka kalvarija završuje Uskrsnućem i zato se nismo ni bojali žrtava, nismo se bojali budućnosti, jer smo vjerovali i jer smo znali, da pravda ipak jedanput mora pobijediti i u športu. Bilo je mnogo ljudi, koji su onako iz prikrajka i odobravali naš rad i našu borbu, ali su se bojali raditi i boriti se s nama. Oni su priznali, da imamo pravo, ali nisu priznali da imamo pravo i boriti se, da ispravimo nepravde i da imamo pravo žrtvovati se u toj borbi za pravdu, ali žrtvovati se zato da pobijedimo, a ne da padnemo i iščeznemo.

Mi smo pobijedili! Siledžije i vlastodršci su mislili, da je njihova tiranija vječna. Oni su početka naše teške i neravnopravne borbe smetali upravo donkihotskim naletima na vjetrenjače. Međutim, mi smo vjerovali u sebe, u svoju snagu, vjerovali smo u pravdu i zato smo pobijedili.

Ono što su svi hrvatski športaši čekali i tražili već godinama i godinama, to je jučer ostvareno: u Zagrebu je dosadašnji rad HŠS okrunjen uspjehom. Osnovan je Hrvatski nogometni savez, koji će priznati jedan Vrhovni savez, zajednički i formalni radi veza s inozemstvom, a inače će na svojem području biti i ostati apsolutno samostalan.

Mi smo u dosadašnjoj borbi bili sami, a danas su s nama svi Slovenci, jer mi imamo pravo. I poštenu Srbi su uz nas, pa u srpskom i beogradskom dnevniku „Pravda“ Vladimir Kustudić već nekoliko puta piše

da mi imamo pravo, a ne JNS i da će ova borba završiti našom pobjedom. Osim toga i sam predsjednik vlade g. Dragiša Cvetković izjavio je novinarima u Splitu, da će se nogometni spor riješiti za zahtjev hrvatskih športaša.

Gospoda iz JNS-a se gorko varaju. Oni su mislili, da smo mi neki slabiji i da ćemo se poplašiti njihovog zveckanja sabljom. Uzalud su bile sve njihove prijetnje i svi sasvim nešportski pokušaji terora sa svih strana. Mi smo imali pravo, mi smo se borili za to svoje pravo, a nama i svi drugi već priznaju, da smo u pravu, samo se još razne propale veličine trude, da vas poplaše.

JNS nema više ni stvarno, a ni formalno pravo, da se zove tako, jer je ostao bez hrvatskih i slovenskih klubova. JNS mora ili dovući konsekvence i odstupiti, što je otvoreno tražila skupština LJNP-a, ili polisati vlastite nepravde. Drugog izlaza nema.

Mi smo bili fači (i bez vlasti) i pobijedili smo. Situacija je jasno i otvorena. JNS je slomljen i oboren. Borba je bila duga i teška, ali je zato i pobjeda slatka i potpuna. Mi smo se borili, a svojom borbom i svojim žrtvama pomogli smo i sebi i drugima. U tom je naša veličina.

Oko 300 hrvatskih i slovenskih klubova je protiv JNS-a, još prije par dana bilo nas je nešto više od 200, a za koji dan će taj broj tako porasti.

Epigoni centralističkog JNS-a još se koprcaju u Subotici i u Sarajevu gdje još pokušavaju mutiti. Nestor Segedinski i Šime Jurišić ispadaju tragično smiješni svojim posljednjim pokušajima. Ljudi na skupštini HŠS formalno su se smijali naivnim metodama sarajevskog i subotičkog nogometnog podsaveza, koji su izgleda sasvim zaboravili, da u ovoj zemlji, kakva je takva je, još uvijek moraju barem u principu vladati isti zakoni i propisi za sve krajeve, pa ono što je dopušteno u Zagrebu, Splitu i Osijeku, mora biti dopušteno i u Subotici i u Sarajevu.

Sarajevski nog. podsavez se proslavio svojim dopisom poreskim vlastima u kojem kaže, da SAŠK nije više športsko društvo. Nestor Segedinski nije bio lijen, da uputi sličan dopis za Bačku. Oni u Sarajevu su uvidjeli svoju plitkost, pa su brzo povukli taj dopis uz izjavu, da je upućen zabunom, ali Nestor još nije to učinio do danas.

Nestor Segedinski zaboravlja, da u ovoj zemlji ipak više mogu predsjednik vlade: ministar za fizički odgoj nego on, Sele i Jurišić. Rekorder športskih afera i aferasa zaboravlja, da je Bačka bilo športsko društvo i prije njega i prije SNP-a i prije JNS-a, jer joj legitimaciju športskog društva nisu ni davali razni pigmejčići kao što je Segedinski, pa joj takvi jadnici ne mogu niti oduzeti te legitimacije.

Zamislite, kako izgledaju tajnik i predsjednik podsaveza, kada trčkaraju i moljavaju policiju, da iz čisto športskih interesa zabrani utakmicu kluba, koji se ničim nije ogriješio o zakone i koji u svojim redovima ima zaslužne borce sa sjeverne granice ove zemlje? A kako izgledaju ti jadnici, kada ni policija ne uvida njihovih športskih razloga, nego ipak dopušta utakmicu? Mi ih nismo vidjeli, ali ih iskreno žalimo.

Sad bilo, kako bilo, ali Hrvatski nogometni savez postoji, Slovenci traže ostavku JNS-a, naša liga se igra 27. kolovoza, Bačka je slobodna i član ONP-a sve dok se u Subotici ne riješi pitanje novog podsaveza, suci su dobili autonomiju, SAŠK je član ZNP-a, pravda pobjeđuje, a Segedinski i Sele mogu svirati u — gajde i pjevati: hej, alaj naše za malo bijaše!

Bačka je slobodna. Nema više Segedinskog. On još životari, ali je izgubio najveću bitku. On je izgubio smisao svojega života, jer više ne može progoniti i zlostavljati Bačku. On je sada za Bačku najobičnija nula ili više nula zajedno sa specijalnim značenjem i sav njegov športski rad će biti u tome, da pogleda Bačkine ligaške utakmice s plaćenom ulaznicom (prvi puta u životu žrtva za Bačku!) samo, ako ga ljudi i tako puste na te utakmice, jer je on toliko naorao, da više uopće nije poželjen ni na stanovitim

mjestima, a ne na nogometnom igralištu Bačke.

Nema više Segedinskog. U velikoj i dugotrajnoj borbi on je sramotno pao ne izvršivši zadatka usprkos izdašne pomoći i sasvim nešportskih strana. On se još može koprcati, može trčkarati i zaklinjati policiju, da ga spasi. Sve je uzalud. Za Bačku je Nestor Segedinski samo bivši, on je isto što su u politici pale i propale veličine, nedonošče, koje je počelo i htjelo trčati sa zrelim ljudima, a još ni hodati nije naučilo, pa je onda meralo pasti i razbiti — nos.

U najskorije vrijeme nogometni spor u zemlji će vjerojatno biti likvidiran tako, da će se jednostavno priznati faktično stanje, koje imamo danas. Ali i bez toga situacija je jasno i otvoreno za sve ljude dobre volje. Hrvatski klubovi nisu članovi JNS-a, ali nigdje u zakonu ne piše, da to moraju biti. Nigdje u zakonu ne piše, da se samo članovi JNS-a oslobodaju taksa, nego se oslobodaju sve športske priredbe. Tenisači, atletičari, plivači i drugi športaši nisu članovi JNS-a, pa ipak ne plaćaju takse. Naši protivnici pokušavaju zaplašiti ljude raznim smicalicama i tako pokazuju najosnovnije nepoznavanje pravila i zakona. To neka im i to bude i neka se vesele do bolje sreće.

Sama skupština prošla je kao i sve dosadašnje: velika jednodušnost, složni redovi, oduševljeni borci za pravdu. Na skupštini je bilo zastupano 211 klubova i tri podsaveza. Bili su u ime Gradanskog Jakopić, HAŠK-a Kovačić, Concordiu Dembić, Hajduka Šuste, Splita Krstulović, Bačke Čović, Slavije O. Tajsl, SAŠK-a dr. Varda, Slavije V. dr. Ivković, BGŠK Bakić, ONP-a dr. Klemen, SNP-a dr. Peričić, ZNP-a Kovač.

Sve što je predloženo primljeno je jednoglasno i aklamacijom. Osobito je burno pozdravljen govor predsjednika dra Kralljevića, koji je iscrpno referirao o minulim događajima. Čim su na govornicu stupili delegati SAŠK-a i Bačke dočekani su aplauzom, koji je udvostručen po svršetku njihovih kratkih govora i popraćen poklicima „Živjela Bačka! Živio SAŠK!“ Sve to dokazuje koliku popularnost u Zagrebu uživaju Bačka i SAŠK, a to nije na odmet, da se zabilježi.

U našem športskom životu počinje novo razdoblje. Na nama i samo je na nama, da to razdoblje bude do kraja ovako svijetlo i vedro, kako je sada u početku, kada to znači trijumfalnu pobjedu jedne nacionalno-športske politike, koja je izdržala teške kušnje i velike borbe.

Hrvatski športaši su započeli borbi i ponijeli na svojim ledima najveći teret te borbe. Sada su u tu borbu ušli i Slovenci, pa mi slimo, da dalje nije potrebno ni govoriti, jer je pametnom i ovo dosta i jer je situacija poslije ovoga tako otvorena i jasno, da samo budale ne vide završetak i naš trijumf. A mi ne pišemo za budale, nego za pametne ljude, kojima je i jedna riječ dovoljno.

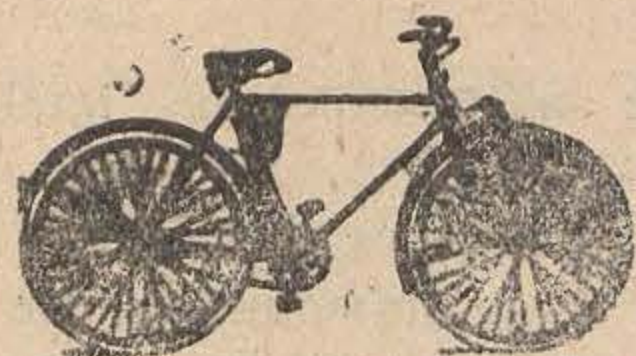
Šibalić Ilija

Vam je najbolja i najsigurnija garancija za tačnu poslugu, umjerene cijene i dobar provod u

Velikoj gostioni na kupatilu Polić

Ples. — Muzika. — Hladno i toplo jelo i piće. — Narudžbe se primaju.

TELEFON 600

DVOKOLICE kod SENEŠA

VIJESTI

Tibor Harangozo odlični ping-pong igrač subotičkog TTC-a zauzeo je na službenoj listi JTS-a šesto mjesto, a prvi je Žarko Dolinar igrač TTC-a (Zagreb).

Florijan Matekalo, odličan navalaš sarajevske Slavije pristupit će u zagrebački Gradanski, a svi su izgledi, da će njegovim putem poći i Pero Manola bivše desno krilo sarajevske Slavije, a sada desni half BSK-a, beogradske i državne reprezentacije. Matekalo i Manola su rođaci, a rođeni su u hrvatskom gradu Jajcu. Obadvojica su Hrvati.

JSN (zagrebački sportski tjednik) raspisale su natječaj za našeg drugog igrača protiv Njemačke, a rezultat tog natječaja je slijedeći: za single Punčec i Kukuljević 264, Punčec i Mitić 213, Punčec i Pallada 48 glasova. Za double: Punčec-Kukuljević 258, Punčec-Mitić 204, Mitić-Kukuljević 61, Punčec-Pallada 1 i Kukuljević-Pallada 1 glas.

Mađarska je smanjila broj svojih ligaša od 14 na 12, ali tek za nogometnu sezonu 1939-40.

Aca Živković i Slavko Kodrnja, naši odlični igrači, koji već godinama igraju u Francuskoj, došli su u Zagreb. Kodrnja je zaštedio lijepu svotu novaca, pa je kupio gradilište za kuću.

Mađarski sudački kadar izgubio je trojicu najboljih sudaca, a to su poznati internacionalni suci: Pal Hereka, Fric Kluga i Arpad Klajn, koji su se sasvim povukli iz sportskog života, jer je vrhovni komesar izdao naredbu, da svi suci moraju ponovo polagati sudački ispit.

SLUŽBENO IZ SUBOTIČKOG KUGLAČKOG PODSAVEZA

Izveštavamo gg. članove Upravnog odbora, da će se dne 10. avgusta o. g. u 8 časova uvečer održati odborska sednica.

Sabanov Ivan, s. r.
predsjednik

Lijepo snimke sa foto aparatom znače
lijepo uspomene.

Kupite aparat i dajte izraditi Vaše snimke, kod
Foto odjeljenje VIG knjižare

Preporučuje se:

MILOŠ KURTEŠ
trg. kolonijalne i delikatesne robe - Osn 1911
SUBOTICA - TELEFON: 483

Prije nego što kupite
radio aparat pogledajte

„STANDARD“

radio — bez ikakve obaveze za kupovinu
Mehanik Subotica, Strosmajerova ul. 8

Najveći izbor
u muškim i ženskim
pomodnim stvarima
— imate kod firme —

F. Kovač i Drug
SUBOTICA

POZOR DACI!

Svoje školske potrebe nabavljajte u
◆ **knjižari „JEDINSTVO“**
Trg Kralja Petra Telefon broj 744

Pozor!

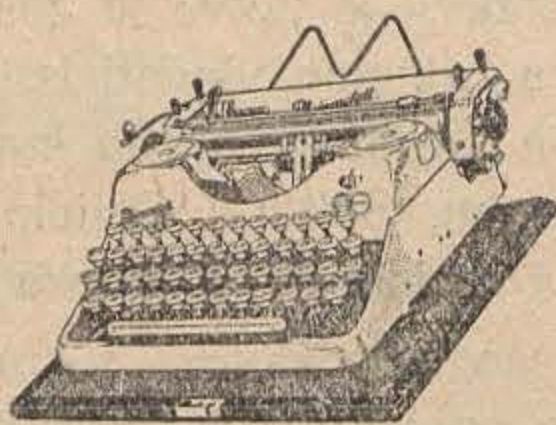
Pozor!

Osvježiti ćete se jedino u najstarijoj subotičkoj poslastičarnici

Füredi

Sladoled! Ledena kava! Tijesto!
Jelačićeva ul. — SUBOTICA

Rheinmetall

Pisači i računski strojevi su najbolji najtrajniji. Njihov kvalitet je nenadmašiv i tako reći savršen.

Ne propustite ovu priliku da ih za svoje potrebe nabavite.

Bence Ivan

SUBOTICA, Cirilo-Methodov trg 20.

Telefon 581

Gentleman

je jedina specijalna muška pomodna radnja. Fina roba uz solidne cijene. Najbolja prigoda da se dobro opskrlite

SUBOTICA
ALEKSANDROVA 5

Dobra firma —

Dobar aparat —

Dobre snimke

TENER

Foto — optika Subotica
Trg. Eduarda Heriot-a b.

Športashi

u ove tople dane najbolje ćete osvježiti u

Športskoj

poslastičarnici

SUBOTICA, Jelačićeva ulica br. pored kapele Sv. Roke

„TEKSTIL“

manufakturno skladište Subotica Pašičeva ul.
Preporuča svoje bogato skladište manufakturne robe